

[Poul Møller.]

opgaverne på undervisningens, på uddannelsens, på trafikvæsenets og på forskningens områder fra sig, det er der vel ikke nogen der drømmer om. Vi ved, at disse opgaver vil trænge sig på med stadig større styrke, hvis vi skal klare os under de forandrede vilkår, det er helt ligetil. Netop derfor må vi have en planlægning, en planlægning, der lader denne udbygning følge i trit med produktionens udvikling. For alle opgaverne kan jo synes fuldstændig ufatteligt store, når man summerer dem op på én gang efter nutidens målestok og nutidens produktionsresultater. Men sætter vi ikke de gode tider over styr ved en forfejlet omkostningspolitik, kan vi blot holde produktionsvæksten på 3,5 pct. årlig og tilrettelægge udviklingen på disse områder herefter, så vil vi, hvis staten tager den samme procent af produktionsresultatet som nu, 25-27 pct. til det offentlige, i løbet af 1960erne kunne have 17 milliarder kr. mere til offentlige formål eller 1,7 milliarder kr. pr. år med 500 mill. kr. det første år og 3 milliarder kr. det sidste år. Det er klart, at i 1970erne vil tallet blive yderligere større, og det, min gruppe efterspørger, er derfor en rationel tilrettelægning af disse investeringer, som vi ved staten må tage op i den kommende 10-20 års periode. Vi bygger på den forudsætning, at det sker i et sådant tempo, at produktionen kan følge med, at vi ikke drager så stor arbejdskraft fra den private foretagssomhed, det private initiativ, den private produktion over i den offentlige produktion for at løse disse opgaver, således at produktionstilvæksten forsvinder. For forsvinder først produktionstilvæksten, er opbygningen i dette perspektiv håbløs. Så har vi ikke mulighed for at løse de offentlige opgaver i den udstrækning, vi ønsker det. Det kan kun ske ved en tilpasning og en balance mellem fortsat udvikling og den private produktion, der skal give os muligheder for at finansiere alle disse offentlige opgaver. Det er derfor, min gruppe mener, at der må en langsigtet planlægning til, og når man har valgt en langsigtet planlægning, må den holdes, og der må, for at vi kan løse alle disse mange offentlige investeringsopgaver, som vil melde sig, og som har meldt sig, holdes igen på

enhver tendens til at anvende produktionsstigningen og det offentliges andel i produktionsstigningen til stigende driftsudgifter. Enhver tendens til at forøge driftsudgifterne må holdes nede, hvis det skal lykkes gennem disse år at bygge Danmark op både med hensyn til offentlige, nødvendige investeringer, som ingen vil afvise, og med hensyn til en fortsat fremadskridende velstandsstigning.

Jeg takker den højtærede statsminister for det tilsagn, han på den højtærede finansministers vegne gav om bolig- og ejendomsbeskatningen.

Jeg synes, det har været en forkert fremgangsmåde, regeringen har anvendt med hensyn til jordlovgivningen, når den på et tidspunkt, hvor man havde folketingets markedsudvalg, gav sig til at overføre sine tanker om jordlovgivningen til landbrugskommissionen og dermed næsten foregreb og fremtvang en stillingtagen fra organisationernes side til disse tanker på et tidspunkt, før vi kunne forhandle dem i folketingets markedsudvalg; nu er der jo på den måde usikkerhed om, hvad der er regeringens tanker. Jeg vil gerne føje yderligere til, at med det tilsagn, den højtærede statsminister gav om, at den egentlige drøftelse af denne sag fortsat skal føres i folketingets markedsudvalg, mener jeg heller ikke det kan være rimeligt at tage stilling nu, og vort parti vil i hvert fald ikke tage stilling i landbokommissionen til det forslag, der foreligger, men ønsker først at tage stilling, når forslaget kommer til drøftelse i folketingets markedsudvalg.

Jeg håber, at det gennem denne debat er lykkedes den konservative folketingsgruppe at trække sine synspunkter op for det kommende arbejdsår, som præges af markedsproblemerne og af omkostningsproblemerne for det danske folk, præges af behovet for, at vi, hvis vi skal løse problemerne omkring velstandsstigningen og have den til at fortsætte, må være agtpågivende på en mængde områder; det er dette arbejde, vi er rede til at medvirke til.

Helge Larsen: Det var min tanke ved denne afslutning af åbningsdebatten blot at gøre nogle bemærkninger om de hovedspørgsmål, der har været drøftet; men det ærede medlem hr. Poul Møllers bemærk-